

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر افزایش دوره تناوب سیستم جداسازبر پاسخ لرزهای سازههای بتنی جداسازی شده درتراز پایه

محل انتشار:

کنفرانس ملی مهندسی عمران و محیط زیست (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

میثم سعادت‌مند - دانشجوی دکتری سازه دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

پیمان رحمت آبادی - دکتری مهندسی سازه شرکت فن عمران پارس

خلاصه مقاله:

سیستم جداساز لرزه ای یکی از تمهیدات مهم در روش طراحی لرزه ای است که مبنای آن کاهش نیاز لرزه ای سازه به جای افزایش ظرفیت آن می باشد در این مطالعه تاثیر افزایش دوره تناوب جداگرهای لاستیکی باهسته سری کاهش سخت موثر جداگر لرزه ای بر رفتار سازه های بتنی با سیستم قاب خمشی متوسط مورد بررسی قرار گرفته است به همین منظور سازه هایی با تعداد طبقات 3 و 9 برای دو حالت پایه ثابت و پایه جداسازی شده با دوره تناوب های متفاوت جداگر 2/5 و 3 ثانیه بوسیله نرم افزار ETABS مدل سازی شدند برای کلیه مدل های سازه ای تحلیل دینامیکی غیرخطی تاریخچه زمانی تحت رکورد زلزله های El Centro 1994 Northridge 1995 Kobe ، 1979 انجام شده است پارامترهای بررسی شده شامل برش پایه ماکزیمم شتاب و ماکزیمم جابجایی طبقات میباشد نتایج نشان میدهد که با افزایش دوره تناوب سیستم جداساز برش پایه و ماکزیمم شتاب طبقات کاهش و جابجایی پایه افزایش یافته اند و با بالا رفتن تعداد طبقات از 3 به 9 تاثیر افزایش دوره تناوب جداگرها در پارامترهای ذکر شده کاهش یافته است

کلمات کلیدی:

دوره تناوب سیستم جداساز ، جداگر لاستیکی باهسته سری ، سازه با پایه ثابت ، سازه با پایه جداسازی شده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410807>

